

afgivet en erklæring vedrørende udlevering af ikke-nordiske statsborgere, der er bosat i disse lande. Det indebærer, at Danmark ved udlevering og meddelelse af tilladelse til transit ikke længere kan opretholde den folkeretlige adgang til at nægte udlevering og transit af personer fra ikke-nordiske stater med henvisning til, at de pågældende har bopæl i Danmark, Finland eller Sverige.

Danmark kan fortsat benytte den folkeretlige adgang efter den erklæring, der blev afgivet ved ratifikationen af 1957-konventionen, til efter en konkret vurdering at nægte udlevering af nordiske statsborgere til en EU-medlemsstat.

10. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til høring hos følgende: Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenterne for Københavns Byret og for retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, Advokatrådet, Det Danske Center for Menneskeretigheder samt Nævnet for Etnisk Ligestilling.

11. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

Om de EU-retlige aspekter henvises til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt beskrivelsen af reglerne i EU-udleveringskonventionen under de øvrige punkter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 3 til lovforslaget er de foreslåede regler sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Til nr. 1

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås en ændret affattelse af udleveringslovens § 3, stk. 1. Forslaget indebærer, at der kan ske udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union, hvis en handling (eller undladelse), der svarer til den lovovertredelse, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret kan medføre frihedsstraf i mindst 6 måneder. Udtrykket

»frihedsstraf« omfatter bl.a. hæfte, jf. straffelovens § 44, stk. 1, 1. pkt., hvorefter hæfte kan idømmes fra 7 dage til 6 måneder.

Kravet om frihedsstraf i mindst 6 måneder gælder kun ved udlevering til en medlemsstat i den Europæiske Union. For så vidt angår udlevering fra Danmark til et nordisk land, herunder Finland og Sverige, gælder fortsat den nordiske udleveringslov, jf. udleveringslovens § 1, stk. 2, og pkt. 1 og 9 ovenfor i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Ved udlevering til andre ikke-nordiske stater uden for Den Europæiske Union, gælder fortsat, at lovovertredelsen normalt skal svare til en handling, der efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år, jf. § 3, stk. 1, 2. pkt., i lovforslagets § 1, nr. 1.

Ved § 3, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 1, tilsigtes ingen ændring i de gældende regler i udleveringslovens § 3, stk. 2-5. Det indebærer bl.a., at udlevering til straffuldbyrdelse i en medlemsstat som udgangspunkt kun kan ske, hvis dommen lyder på frihedsstraf i mindst 4 måneder, eller den dømte i henhold til dommen eller en beslutning truffet med hjemmel i dommen skal anbringes i anstalt, og opholdet kan blive af 4 måneders varighed.

Til nr. 2

Ved lovforslagets § 1, nr. 2, indsættes som stk. 3 i udleveringslovens § 5 en bestemmelse, hvorefter stk. 1-2 ikke finder anvendelse ved udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union, når handlingen er omfattet af artikel 1 eller 2 i terrorismekonventionen, jf. lovforslagets bilag 2 og pkt. 3 ovenfor i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Bestemmelsen indebærer, at udlevering til en medlemsstat ikke kan nægtes med henvisning til, at den handling, der begæres udlevering for, anses for en politisk lovovertredelse, hvis handlingen er omfattet af terrorismekonventionens artikel 1 eller 2, dvs. grove forbrydelser, der retter sig mod personers liv, fysiske integritet eller frihed, f.eks. kapring af og sabotage mod luftfartøjer, grove forbrydelser mod diplomater m.v., bortførelse, gidseltagning m.v. og anvendelse af bomber, granater, raketter m.v., der rummer fare for personer.

Om en lovovertredelse er omfattet af terrorismekonventionens artikel 1 eller 2, afhænger af en konkret vurdering. Den berørte person kan efter omstændighederne kræve en beslutning om udlevering for en handling, som anses for omfattet af terrorismekonventionens artikel 1 eller 2, indbragt for domstolene, således at udlevering først kan finde sted, når beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse, jf. udleveringslovens §§ 16 og 17.